

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114221192
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5114221192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Ing. Q. J., nar. XX.XX.M., trvale bytom C. N. XXX, XXX XX A. I., zastúpeného právnou zástupkyňou JUDr. Ivou Pavlíkovou, advokátkou, so sídlom S. K. XX, XXX XX U., proti žalovanému v 1/ rade: JUDr. Eva Plichtová, so sídlom kancelárie Radlinského 1718, 026 01 Dolný Kubín, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024, zastúpenému právnou zástupkyňou JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou, so sídlom W. XX, XXX XX A. J., žalovanému v 2/ rade: COM - AIR s.r.o., so sídlom Hadovská cesta 4503, 945 01 Komárno, IČO: 35 965 924, v konaní o určenie popretých pohľadávok, o odvolaní žalobcu a žalovaného v 1/ rade proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cbi 14/2014-172 zo dňa 21.6.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cbi 14/2014-172 zo dňa 21.6.2016 v napadnutom výroku I., ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024 veriteľom nasledovných pohľadávok:

1. pohľadávky z právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom dňa 7.2.2012 vo výške istiny 73.300 Eur a vo výške úroku 3.968,20 Eur,
 2. pohľadávky z právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom dňa 10.12.2012 vo výške istiny 27.502 Eur a vo výške úroku 3.217,73 Eur a
 3. pohľadávky z právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom dňa 23.4.2013 vo výške istiny 7.501,03 Eur a vo výške úroku 135,02 Eur, ktoré pohľadávky 1. až 3. boli prihlásené v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K 35/2013 súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 19.2.2014 a vo výroku III., ktorým sú žalovaní v 1/ a v 2/ rade povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania v sume 515,42 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 525,72 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku,
- p o t v r d z u j e .

Žalobca má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v 1/ rade.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. určil, že žalobca je voči úpadcovi STAX, s.r.o., so sídlom Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024 veriteľom nasledovných pohľadávok:
1/ pohľadávky z právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom dňa 7.2.2012 vo výške istiny 73.300 Eur a vo výške úroku 3.968,20 Eur,
- 2/ pohľadávky z právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom dňa 10.12.2012 vo výške istiny 27.502 Eur a vo výške úroku 3.217,73 Eur a

3/ pohľadávky z právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom dňa 23.4.2013 vo výške istiny 7.501,03 Eur a vo výške úroku 135,02 Eur, ktoré pohľadávky 1. až 3. boli prihlásené v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K 35/2013 súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 19.2.2014. Výrokom II. vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Podľa výroku III. rozhodol, že žalovaní v 1/ a v 2/ rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania v sume 515,42 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 525,72 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom IV. svedkovi Ing. S. U., nar. XX.X.XXXX, bytom A. R. C. XXX svedočné nepriznal.

2. V odôvodnení okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, doručенú okresnému súdu dňa 17.06.2014, v znení podania doručенého okresnému súdu 17.2.2015, ktorou žalobou žalobca navrhol, aby bolo rozhodnuté tak, že pohľadávky žalobcu Ing. Q. J., rodné číslo: XXXXXX/XXXX, C. N. XXX, XXX XX A. I., a to pohľadávka vo výške 73.300 Eur titulom Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.2.2012 spolu s úrokom z omeškania 0,2 % mesačne zo sumy 123.000 Eur za 6 mesiacov vo výške 1.476 Eur a 0,2 % mesačne zo sumy 73.300 Eur za 17 mesiacov vo výške 2.492,20 Eur, pohľadávka vo výške 27.502 Eur titulom Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.12.2012 spolu s úrokom z omeškania 0,5 % mesačne za 13 mesiacov vo výške 3.217,73 Eur, pohľadávka vo výške 7.501,03 Eur titulom Zmluvy o pôžičke zo dňa 23.4.2013 spolu s úrokom z omeškania 0,2 % mesačne za 9 mesiacov vo výške 135,02 Eur sú zistenými pohľadávkami čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania. Na odôvodnenie uplatnenej pohľadávky žalobca poukázal na skutočnosť podania prihlášky pohľadávok v konkurznom konaní úpadcu STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, Vrútky, Slovensko, IČO: 35 807 024 (ďalej už len „úpadca“) vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 1K/35/2013.

3. Okresný súd uznesením č.k. 19Cb/14/2014-10 zo dňa 22.1.2015 vyzval žalobcu na zaplatenie preddavku na trovy konania, čo bolo zo strany žalobcu účinené realizáciou úhrady podľa čl. 17 spisu.

4. Okresný súd poukázal na to, že uznesením č.k. 19Cb/14/2014-21 zo dňa 27.5.2015 vyzval žalovaného v 2/ rade na zaplatenie preddavku na trovy konania, čo zo strany žalovaného v 2/ rade bolo zrealizované úhradou tohto preddavku, tak ako to vyplýva z čl. 107.

5. Okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie, aplikáciu ust. § 32 ods. 1, 3, 5, 6, 9, 14, 15, § 203a ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), § 657, § 658 ods. 1, § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 125 ods. 3, § 133 ods. 3, § 13 ods. 1, 4 Obchodného zákonníka za akceptovania ust. § 118a, § 132, § 120 ods. 1, 3, 4 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016. Primárne okresný súd sa zaoberal otázkou včasnosti podania žaloby v tejto veci v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z.. Okresný súd sa oboznámil s predloženým oznámením žalovaného v 1/ rade, adresovaným žalobcovi o popretí predmetných pohľadávok a dokladom o jeho doručení žalobcovi, ako sú v spise na čl. 58 a 120. Z týchto listinných dôkazov vyplývalo, že žalovaný v 1/ rade oznámil v súlade s § 32 ods. 6 ZKR žalobcovi popretie predmetných pohľadávok čo do právneho dôvodu a výšky v celom rozsahu a zároveň žalovaný v 1/ rade žalobcovi týmto oznámením oznámil popretie predmetných pohľadávok čo do právneho dôvodu účinené i žalovaným v 2/ rade, ktoré oznámenie je zo dňa 15.8.2014 a podľa návratky doručeny malo byť žalobcovi doručené dňa 19.8.2014. Žaloba v predmetnej veci bola okresnému súdu doručená dňa 17.6.2014. Z uvedených časových súvislostí pri zohľadnení faktu, že v konaní nebol produkovaný žiaden iný dôkaz o realizácii právneho úkonu oznámenia popretia zo strany žalovaného v 1/ rade adresovaného žalobcovi vo vzťahu k predmetným pohľadávkam, vychádzal okresný súd zo záveru, že žaloba v tejto veci bola podaná včas. Napriek tomuto primárnemu záveru okresný súd vzhľadom na námietky pravosti podpisu žalobcu na doklade o doručení predmetného oznámenia zo dňa 15.8.2014, vznesené právnym zástupcom žalobcu na pojednávaní dňa 26.1.2016, zdôraznil, že dôkazné bremeno preukázania včasnosti podania žaloby v tomto incidenčnom konaní ťažilo práve žalobcu. Pokiaľ právny zástupca žalobcu pravosť podpisu žalobcu na predmetnej doručenej z doručovania oznámenia o popretí z 15.8.2014 popieral, bolo jeho dôkaznou povinnosťou pri zohľadnení povahy uvedeného listinného dôkazu podľa ust. § 45 ods. 2 O.s.p. preukázať opak, teda že doručenu zo dňa 19.8.2014 žalobca nepodpísal. K splneniu tejto dôkaznej povinnosti žalobca neoznačil žiadne konkrétne dôkazy, len poukázal na situáciu v rámci dokazovania vo veci sp. zn. 38Cb 10/2014, v ktorej sa má dokazovanie nachádzať v štádiu pred nariadením znaleckého dokazovania grafológom. Z uvedených súvislostí okresný súd vychádzal zo záveru o preukázaní doručenia predmetného oznámenia žalobcovi dňom 19.8.2014 a za určujúcu pre záver o včasnosti podania žaloby považoval časovú

súvislosť doručenia oznámenia o popretí žalobcovi 19.8.2014 a podania žaloby v tejto veci 17.6.2014. Pokiaľ žalovaný v 1/ rade do skončenia prvého pojednávania vo veci namietal nedostatok včasnosti podania žaloby vzhľadom na zrealizované podanie žalobcu označené dátumom 17.6.2014, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 17.2.2015 (č.l. 15 spisu) a ktorým žalobca na výzvu okresného súdu reagoval vymedzením formulácie petitu žaloby v tejto incidenčnej veci, pri súčasnom zachovaní dôvodov žaloby ako vyplýva z č.l. 1 až 6, vychádzal okresný súd zo záveru o nedôvodnosti tejto námietky žalovaného v 1/ rade. Uviedol, že podaním zo 17.6.2014 (ktorý dátum je na tomto podaní uvedený zjavne ako chyba v písaní, nakoľko podanie bolo doručené okresnému súdu dňa 17.2.2015), žalobca neučinil zmenu žaloby v zmysle kvalitatívnej alebo kvantitatívnej zmeny podstatných skutkových okolností, ktorými by odôvodnil uplatnené právo v zmysle dôvodov samotnej žaloby doručenej okresnému súdu dňa 17.6.2014, ale len na výzvu okresného súdu v rámci odstraňovania neurčitosti petitu žaloby tento sformuloval vo väzbe na skutkovú argumentáciu, ktorou ho odôvodnil už priamo v odôvodnení žaloby. V nadväznosti na tento záver okresný súd ako chybu pri písomnom vyhotovení podania žalobcu zo dňa 17.6.2014, doručeného okresnému súdu dňa 17.2.2015 (č.l. 15) vyhodnotil označenie Zmluvy o pôžičke vo vzťahu k pohľadávke vo výške 73.300 Eur dátumom 10.2.2012, hoci sa v zmysle dôvodov žaloby malo jednať o Zmluvu o pôžičke zo dňa 7.2.2012, ďalej vymedzenie percentuálnej sadzby úroku uplatneného na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.12.2012 sadzbou 0,5 % mesačne, hoci z dôvodov písomného vyhotovenia žaloby jednoznačne vyplýva, že sa jedná o sadzbu 0,9 % mesačne a vo vzťahu ku všetkým trom zmluvám o pôžičke vymedzené príslušenstvo ako úrok z omeškania, hoci z písomného vyhotovenia žaloby je zrejmé, že sa jedná o úrok - dohodnutý zmluvný úrok. Uvedené nedostatky okresný súd zohľadnil pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania, vyhodnotiac tento úkon právnej služby právneho zástupcu žalobcu, hoci realizovaný na výzvu súdu, ako úkon, s ktorým nie je spojený vznik trov konania potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva. Okresný súd považoval za potrebné vzhľadom na znenie samotného petitu žaloby zdôrazniť, že vychádzal pri jej posudzovaní a rozhodovaní o nej nielen zo znenia petitu, ale i z odôvodnenia žaloby, pričom tieto v súhrne dostatočne určito vymedzili predmet konania, teda to, čoho sa žalobca domáha podľa ust. § 79 ods. 1 O.s.p., a ktorým predmetom žaloby bolo určenie konkrétneho právneho dôvodu, konkrétnej výšky, vymáhateľnosti a poradia v dôvodoch žaloby určito vymedzených pohľadávok žalobcu, v ktorej súvislosti poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/8/2011. Z uvedeného podľa okresného súdu nebolo možné uplatnenie práva žalobcu v tejto veci podanou incidenčnou žalobou viazať až na podanie žalobcu podľa č.l. 15.

6. Vo vzťahu k námietke samotného žalobcu, podľa ktorej oznámenie nemá potrebné obsahové náležitosti, najmä neuvádza dôvody popretia pohľadávok tak, aby na základe samotného oznámenia bez ich zisťovania v konkurznom spise mohol žalobca podať riadne odôvodnenú incidenčnú žalobu, nehodnotil okresný súd túto námietku žalobcu ako dôvodnú. Po oboznámení sa s obsahom predmetného oznámenia okresný súd konštatoval, že spĺňa ako formálne, tak obsahové náležitosti v zmysle úpravy § 32 ods. 6 ZKR, ktorá úprava predovšetkým k obsahu oznámenia nestanovuje žiadne konkrétne obsahové náležitosti vrátane požiadavky premietnutia samotných dôvodov popretia do tohto oznámenia. Okresný súd zdôraznil, že uvedené dôvody sú v plnom a predovšetkým v relevantnom obsahu uvedené v konečnom zozname pohľadávok. Predmetné oznámenie dostatočne identifikuje popreté pohľadávky, subjekty, rozsah a obsah popretia, čo postačuje na naplnenie účelu úpravy podľa § 36 ods. 6 ZKR.

7. Za konštatovania včasného podania žaloby sa okresný súd zaoberal skutkovou a právnou dôvodnosťou uplatneného práva žalobcu na určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia predmetných pohľadávok na jednej strane a zároveň hodnotením skutkovej a právnej dôvodnosti popretia predmetných pohľadávok zo strany žalovaného v 1/ a v 2/ rade v rozsahu dôvodov, ako vyplýva z konečného zoznamu pohľadávok. V rámci tohto postupu poukázal okresný súd na závery vyplývajúce z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.9.2014.

8. Okresný súd poukázal na to, že v predmetnej veci poprel predmetné pohľadávky jednak žalovaný v 1/ rade, ktorý poprel právny dôvod a výšku pohľadávok v celom rozsahu, ako i žalovaný v 2/ rade ako konkurzný veriteľ, ktorý poprel vo vzťahu k predmetným pohľadávkam ich právny dôvod. Z uvedeného vyplýva, že ani žalovaný v 1/ rade, ani žalovaný v 2/ rade výslovne nepopreli poradie a vymáhateľnosť predmetných pohľadávok, a teda, ak sa žalobca touto incidenčnou žalobou domáhal určenia poradia a vymáhateľnosti predmetných pohľadávok, nebol v tomto smere procesne legitimovaný podľa § 32 ods. 9 ZKR a na základe čoho okresný súd žalobu o určenie vymáhateľnosti a poradia predmetných pohľadávok zamietol.

9. V nadväznosti na argumentáciu žalobcu uvedenú v písomnom vyhotovení žaloby o oneskorenom popretí predmetných pohľadávok zo strany žalovaného v 2/ rade okresný súd konštatoval jej nedôvodnosť. Uviedol, že posledným dňom na popieranie pohľadávok konkurzných veriteľov bol deň 30.3.2014, čo bola nedefa, na základe čoho v dôsledku úpravy § 203a ods. 2 ZKR došlo k posunu konca lehoty na popretie pohľadávok pre žalovaného v 2/ rade na deň 31.3.2014, čo bol pondelok, a v ktorý deň, teda včas žalovaný v 2/ rade pohľadávky poprel, ako vyplýva z konečného zoznamu pohľadávok. Uvedené vytvorilo priestor pre hodnotenie dôvodnosti popretia predmetných pohľadávok čo do právneho dôvodu i v rozsahu ich popretia učeného žalovaným v 2/ rade.

10. Pokiaľ žalovaný v 1/ rade poprel právny dôvod a výšku predmetných pohľadávok tvrdiac, že predmetné zmluvy o pôžičke, ako aj doklady - potvrdenia o odovzdaní a prevzatí finančných prostriedkov sú účelovo vyhotovené dokumenty, okresný súd vychádzal pri hodnotení takéhoto popretia z vykonaného dokazovania, a to oboznámením sa so Zmluvou o pôžičke zo dňa 7.2.2012, Potvrdením o prevzatí zo dňa 10.2.2012, Potvrdením o prevzatí peňazí zo dňa 31.8.2012 a Príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 31.8.2012, Zmluvou o pôžičke z 10.12.2012, Potvrdením - príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 10.12.2012, Zmluvou o pôžičke z 23.4.2013 a Príkazom na úhradu zo dňa 24.4.2013, ako sú tieto listinné dôkazy súčasťou spisu na č.l. 94 až 104, z výsluchu žalobcu, svedka Ing. O. I., ktoré dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016. Na základe zhodnotenia týchto dôkazov dospel okresný súd k záveru o nedôvodnosti žalovaným v 1/ rade učeného popretia predmetných pohľadávok. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že k poskytnutiu pôžičiek došlo ich reálnym poskytnutím, teda odovzdaním hotovosti alebo bezhotovostnou platbou zrealizovanou žalobcom v prospech subjektu STAX, s.r.o., za ktorý ako osoba na takéto konanie v celom rozsahu oprávnená a konajúca v pozícii štatutárneho orgánu, konal Ing. O. I. Ing. O. I. v pozícii svedka po zákonom poučení podľa § 126 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, v zhode so žalobcom a označenými listinnými dôkazmi skutočnosť reálneho poskytnutia finančných prostriedkov žalobcom úpadcovi na základe zmlúv o pôžičkách jednoznačne potvrdil. Tieto dôkazy hodnotil okresný súd ako kľúčové priame dôkazy reálneho poskytnutia finančných prostriedkov žalobcom úpadcovi a skutočnosti vzniku zmlúv o pôžičke a následne vzniku práva žalobcu na ich vrátenie. V tejto súvislosti okresný súd konštatoval, že skutočnosti označené žalovaným v 1/ rade a preukazované svedeckou výpoveďou Ing. U. a Ing. J. o ekonomickej situácii STAX, s.r.o. v čase poskytnutia pôžičiek, boli len nepriamymi dôkazmi k tvrdeniu žalovaného v 1/ rade a nevyvrátili jednoznačne a spoľahlivo dokazovaním preukázaný záver o poskytnutí finančných prostriedkov žalobcom úpadcovi na základe zmlúv o pôžičkách, a teda splnenie zmluvnej povinnosti žalobcu ako veriteľa prenechať dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze.

11. Okresný súd poukázal na úpravu v ust. § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá právna úprava predpokladá vznik práva na vrátenie pôžičky len pri splnení podmienky predchádzajúceho skutočného poskytnutia pôžičky. Z označenej hmotno-právnej úpravy nevyplýva požiadavka realizácie poskytnutia pôžičky nevyhnutne len v podobe fyzického odovzdania finančnej hotovosti veriteľom dlžníkovi, ale toto poskytnutie môže mať podobu aj prenechania finančných prostriedkov veriteľom dlžníkovi na účte alebo formu bezhotovostného plnenia (komentár k § 657 Občianskeho zákonníka Fekete, I. Občiansky zákonník 2. Diel, Veľký komentár. Bratislava: Eurokódex, 2011, s. 1968). Na uvedené formy naplnenia podmienky vzniku zmluvy o pôžičke predstavovanej reálnym poskytnutím finančných prostriedkov veriteľom dlžníkovi okresný súd poukázal vzhľadom na spôsob poskytnutia finančných prostriedkov podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 23.4.2013, kedy sumu 2.500,34 Eur poskytol žalobca subjektu STAX, s.r.o. v hotovosti a zvyšok prostredníctvom bezhotovostnej platby dane z nehnuteľností, ktorá skutočnosť bola preukázaná predovšetkým výpoveďou svedka Ing. O. I. v spojení so samotnou Zmluvou o pôžičke zo dňa 23.4.2013 (článok 3 bod 3.1 tejto zmluvy). Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, podľa ktorého i takáto forma poskytnutia peňažných prostriedkov žalobcom v prospech úpadcu ako dlžníka napĺňa podmienku vyplývajúcu z ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Listinný dôkaz - Prehľad dávky domácich príkazov predložený právnym zástupcom žalovaného v 1/ rade na pojednávaní dňa 12.4.2016 (č.l. 123 spisu), bol predložený právnym zástupcom žalovaného v 1/ rade až po skončení prvého pojednávania v tejto veci, v ktorej súvislosti okresný súd poukázal aj na úpravu vyplývajúcu z ust. § 118a ods. 1, 2 O.s.p., pričom vo vzťahu k naplneniu výnimky podľa ust. § 118a ods. 2 O.s.p. právny zástupca žalovaného v 1/ rade neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia. Predložený dôkaz naviac ani nevyvrátil záver okresného súdu o poskytnutí pôžičky podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 23.4.2013 v sume 5.000,69 Eur. V tejto súvislosti okresný súd zvýraznil, že z hmotno-právnej úpravy zmluvného typu zmluvy o pôžičke nevyplýva, že by podstatnou náležitosťou dojednávania zmluvy o pôžičke

bolo dojednanie jej účelu, a preto bolo irelevantné, či bola zhoda pri tvrdeniach žalobcu a svedka Ing. O. I. o do vymedzenia účelu, na ktorý žalobca úpadcovi pôžičky poskytol. Ako právne bezvýznamné hodnotil okresný súd disproporcie pri vymedzení účelu, na ktorý boli pôžičky poskytnuté, na ktoré poukazoval žalovaný v 1/ rade.

12. Vo vzťahu k výpovedi Ing. O. I. považoval okresný súd za potrebné uviesť, že túto hodnotil ako primárne hodnovernú s ohľadom na zákonné poučenie podľa ust. § 126 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 a tiež na súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, predovšetkým s výpoveďou samotného žalobcu a listinnými dôkazmi - zmluvami o pôžičkách a dokladmi k týmto zmluvám na č.l. 94 až 104 spisu. Skutočnosť vyplývajúca z vykonaného dokazovania výsluchom svedkov Ing. J. a Ing. U. spočívajúca v narušení vzájomných vzťahov týchto svedkov a Ing. I. sama o sebe podľa názoru okresného súdu bez jej spojenia s ďalšou alebo ďalšími konkrétnymi a relevantnými skutočnosťami preukázanými žalovaným v 1/ alebo žalovaným v 2/ rade nebola spôsobilá znížiť hodnovernosť svedeckej výpovede svedka Ing. I.. Za právne nevýznamné a bez vplyvu na záver o preukázaní poskytnutia finančných prostriedkov podľa predmetných zmlúv o pôžičkách hodnotil okresný súd skutočnosť vyplývajúce z argumentácie žalovaného v 1/ rade o opatrení predmetných Zmlúv o pôžičkách zo dňa 7.2.2012 a z 23.4.2013 za subjekt dlžníka, teda za STAX, s.r.o. pečiatkou Regionálneho strediska tohto subjektu v Prievidzi, kde Ing. O. I. nepôsobil a ktorú okolnosť svedok dostatočne v rámci svojej svedeckej výpovede osvetlil. Rovnaké hodnotenie okresný súd uviedol i k okolnosti vyplývajúcej z Potvrdenia o prevzatí peňazí zo dňa 10.2.2012, podľa ktorej mal Ing. I. vložiť finančné prostriedky zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 7.2.2012 na svoj súkromný účet a vo vhodnom čase ich presunúť bankovým prevodom na účet STAX, s.r.o., ktorá bola hodnotená okresným súdom ako irelevantná, nakoľko podstatnou skutočnosťou pre vznik zmluvy o pôžičke je to, že finančné prostriedky, ktoré sú predmetom pôžičky, sú dlžníkovi reálne prenechané, čo v predmetnej veci naplnené bolo. To, ako po reálnom poskytnutí finančných prostriedkov Ing. O. I. ako konateľ úpadcu, ktorého konanie bolo konaním úpadcu s prostriedkami poskytnutými na základe zmlúv o pôžičkách, následne naložil, bolo vo vzťahu k záveru o vzniku zmlúv o pôžičke a o vzniku záväzku úpadcu vrátiť za dojednaných podmienok tieto pôžičky právne bezvýznamné. Okresný súd zároveň zdôraznil, že predmetom dokazovania a právneho posúdenia neboli

otázky správnosti vedenia účtovníctva úpadcu, teda či sa všetky relevantné operácie v jeho účtovníctve zachytili a ako. V prípade existencie nedostatkov vo vedení účtovníctva, táto právna skutočnosť zakladá právne dôsledky, ktoré s takýmto nesprávnym vedením účtovníctva alebo s neúplným vedením účtovníctva spája osobitná právna úprava. Okresný súd zdôraznil, že Ing. O. I. konal pri dojednávaní zmlúv o pôžičkách ako konateľ STAX, s.r.o., čo jednoznačne vyplýva z jeho svedeckej výpovede, ako aj listinných dôkazov, kde je označovaný ako konateľ STAX, s.r.o. a vo vzťahu k obsahu ktorých listinných dôkazov okresný súd poukázal na úpravu vyplývajúcu z ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedený záver predstavuje vyhodnotenie popretia právneho dôvodu a výšky predmetných pohľadávok, učených žalovaným v 1/ rade a vyhodnotenia časti popretia právneho dôvodu, učeného žalovaným v 2/ rade.

13. Vo vzťahu k ďalším dôvodom popretia právneho dôvodu, učeného žalovaným v 2/ rade okresný súd poukázal na to, že výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne svedčili preukázaniu záveru o poskytnutí peňažných prostriedkov žalobcom úpadcovi, z ktorého dôvodu neprichádzala do úvahy ani žalovaným v 2/ rade v popretí namietaná neplatnosť zmlúv o pôžičkách a ani žalovaným v 1/ rade do skončenia prvého pojednávania, a teda až v incidenčnom konaní namietaná fiktívnosť zmlúv o pôžičkách. V prípade, ak by k poskytnutiu finančných prostriedkov podľa zmlúv o pôžičkách nedošlo, nespôsobovala by táto skutočnosť neplatnosť predmetných zmlúv, ale zakladala by záver o neexistencii zmlúv o pôžičkách, čo je z hľadiska hmotného práva odlišný právny dôsledok. Skutočnosť prípadnej spriaznenosti, na ktorú poukazoval žalovaný v 2/ rade medzi žalobcom a Ing. I. a vo vzťahu ku ktorej tvrdenej skutočnosti neoznačil a nepredložil súdu žiadne dôkazy, nemala pre posúdenie skutkovej a právnej dôvodnosti tejto žaloby žiadnu relevanciu. Žalovaný v 1/ rade ani netvrdil, že by sa domáhal v konaní pred súdom právnej neúčinnosti predmetných zmlúv o pôžičkách. Vo vzťahu k ostatným dôvodom popretia zrealizovaného žalovaným v 2/ rade, ktoré doposiaľ v argumentácii okresného súdu neboli vyargumentované vo vymedzenom odôvodnení, okresný súd uviedol, že z predloženej spoločenskej zmluvy subjektu STAX, s.r.o., a to čl. 7 vplynulo, že valné zhromaždenie má spoločenskou zmluvou zverenú právomoc v zmysle úpravy § 125 ods. 3 Obchodného zákonníka, pričom takýmto spôsobom je do právomoci valného zhromaždenia úpadcu zverená kompetencia inak patriaca konateľovi, a teda táto úprava vyplývajúca zo spoločenskej zmluvy je založená na základe zmluvnej dispozície a nie

na základe kogentnej hmotno-právnej úpravy, čo zdôraznil okresný súd, prirodzene zasahuje formou obmedzenia do pôsobnosti konateľa. Vo všeobecnej rovine konateľ ako štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným je priamym vykonávateľom vôle tejto právnickej osoby a táto právomoc je mu zverená zákonom s obmedzeniami, ktoré určuje výlučne hmotno-právna úprava. Len prekročenie týchto zákonných obmedzení štatutárnym orgánom v jeho konaní má relevanciu voči tretím subjektom. Pokiaľ štatutárny orgán má svoje kompetencie obmedzené spoločenskou zmluvou, ako to bolo v danej veci, išlo o obmedzenie bez relevancie voči tretím subjektom, a teda bez dopadu na právne vzťahy, do ktorých spoločnosť (úpadca) vstupuje, v danom prípade bez dopadu na žalobcu. Dojednanie podľa článku 7 spoločenskej zmluvy úpadcu, na ktoré žalovaný v 2/ rade v rámci popretia právneho dôvodu poukazoval, nemalo voči žalobcovi žiadne dôsledky. Na základe uvedených skutočností okresný súd rozhodol o určení právneho dôvodu a výšky pohľadávok. Pokiaľ ide o určenie poradia a vymáhateľnosti, rozhodol o zamietnutí žaloby. Rovnako okresný súd zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že sa predmetné pohľadávky uspokojujú zo všeobecnej podstaty, nakoľko spôsob uspokojovania pohľadávok, ktoré sú právoplatné v rámci incidenčného konania určené, vyplýva z úpravy zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

14. Pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania okresný súd poukázal na ust. § 142 ods. 3 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016. Okresný súd uviedol, že aplikácia tohto zákonného ustanovenia bola namieste, keďže okresný súd žalobu čiastočne, pokiaľ ide o určenie poradia a vymáhateľnosti a určenia uspokojenia pohľadávok zo všeobecnej podstaty zamietol, ktorú časť vyhodnotil ako celkom nepatrnú, v nadväznosti na čo je účastníkom, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania, žalobca, ktorý má právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva voči žalovanému v 1/ rade, i voči žalovanému v 2/ rade, a preto okresný súd zaviazal povinnosťou na náhradu trov konania žalobcovi nielen žalovaného v 1/ rade, ale i žalovaného v 2/ rade spoločne a nerozdielne. Žalobcovi boli priznané trovy konania v rozsahu zaplateného preddavku na trovy konania v sume 515,42 Eur a trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v rozsahu a výške tak, ako je vyjadrená v odôvodnení rozsudku okresného súdu, viažuceho sa k výrokovej časti o náhradu trov prvoinštančného konania, pričom pri výške tarifnej odmeny okresný súd poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky. Okresný súd uviedol, že oproti návrhu právnej zástupkyne žalobcu určil tarifnú odmenu za jednotlivé úkony právnej služby pri zohľadnení predmetu konania, ktorým bolo určenie popretej pohľadávky, teda išlo o neoceniteľný predmet konania (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 534/2011-8 zo dňa 13.12.2011).

15. O svedočnom svedka Ing. S. U., ktoré si tento uplatnil po podaní svedeckej výpovede na pojednávaní dňa 20.5.2016 z titulu cestovného, rozhodol okresný súd podľa § 139 ods. 1 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, pri zohľadnení skutočnosti, že svedok v lehote troch dní od uplatnenia svedočného, jeho vznik v konkrétnej výške, napriek vykonanému poučeniu o zániku jeho práva v takomto prípade, nepreukázal.

16. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to do výroku o trovách súdneho konania (výrok III.). Ako dôvody odvolania žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol odkaz na ust. § 355 ods. 1, § 363 a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca poukázal na to, že mu vznikol nárok na úhradu trov konania podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. (rovnako aj v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP) a jednoznačne hodnota právneho úkonu mala byť vypočítaná tarifnou odmenou podľa ust. § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda podľa výšky peňažného plnenia alebo za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu je zrejmé, že správkyňa bezdôvodne nepriznala postavenie veriteľovi v konkurznom konaní napriek tomu, že po právnej stránke bol jeho nárok dôvodný, a tým je zrejmé, že žalobca bol poškodený nielen tou skutočnosťou, že mu nebola uhradená pohľadávka samotným dlžníkom, na ktorého bol vyhlásený konkurz, ale aj nutnosťou podať žalobu proti správkyňi konkurznej podstaty, ktorá jeho pohľadávku neuznala. Bolo by nespravodlivé, pokiaľ by tieto zvýšené náklady na vymáhanie pohľadávky nedostal žalobca priznané v trovách konania v oprávnenej výške. Žalobca žiadal rozsudok vo výroku III. o trovách prvoinštančného konania zmeniť tak, že bude žalobcovi priznaná náhrada trov vo výške 4.600,72 Eur spolu s 20% DPH, t.j. 5.520,86 Eur, ako aj s priznaním trov odvolacieho konania vo výške 760,64 Eur.

17. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 1/ rade, a to proti výrokom I., III., t.j. proti výroku, ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávok a vo výroku o trovách prvoinštančného konania. Žalovaný v 1/ rade v podanom odvolaní uviedol, že okresný

súd podľa výsledkov dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalovaný v 1/ rade považoval záver okresného súdu o včasnom podaní žaloby žalobcu v súlade s ust. § 32 ods. 6 a 9 ZKR za nesprávny, keďže bol názoru, že okresný súd nesprávne vyhodnotil právne dôsledky žalobcom uskutočneného podania. Poukázal na to, že z hľadiska obsahu a porovnaním žalobných petítov zo dňa 17.06.2014 a následne „opraveného a doplneného“ dňa 17.02.2015 je možné konštatovať, že ide o zmenu žaloby, nakoľko sa jedná o kvalitatívnu zmenu žaloby. Hoci súd prvej inštancie konštatoval, že podaním z februára 2015 žalobca neučinil zmenu žaloby, žalovaný v 1/ rade je presvedčený, že formulácia petitu, t.j. toho, čoho sa žalobca domáha, je v predmetných podaniach tak odlišná, že nie je možné nehovoriť o kvalitatívnej zmene žaloby. Poukázal na to, že v prvom podaní sa žalobca domáhal určenia právneho dôvodu, výšky a poradia jedinej pohľadávky vo výške 115.623,98 Eur, a následne svoj návrh zmenil a žiadal určiť právny dôvod a výšky troch samostatných pohľadávok. Podľa žalovaného v 1/ rade ide o situáciu, kedy žalobca žiada niečo iné, než sa domáha v pôvodnej žalobe. Podľa žalovaného v 1/ rade okresný súd výzvou adresovanou žalobcovi konal spôsobom presahujúcim rámec poučovacej povinnosti, t.j. keď nad rámec svojej kompetencie ho vyzval na úpravu petitu a naopak, opomenul rozhodnúť procesne súladným spôsobom o pripustení zmeny žaloby. Podľa žalovaného v 1/ rade súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku dodržania prekluzívnej hmotno-právnej lehoty na podanie žaloby podľa ust. § 32 ods. 9 ZKR a žalobu prejednal aj meritórne, hoci z dôvodu preklúzie práva žalobcu mala byť žaloba ako oneskorene podaná zamietnutá v celom rozsahu.

18. Žalovaný v 1/ rade poukázal na to, že právnym titulom prihlásených pohľadávok je podľa žalobcu zmluva o pôžičke, resp. tri zmluvy o pôžičke. Podľa právnej úpravy zmluvy o pôžičke (§ 657 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako reálneho kontraktu bolo preto podstatným preukázanie týchto právnych úkonov, reálne poskytnutie peňažných súm úpadcovi, pričom dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu. Okresný súd podľa výsledkov dokazovania mal za preukázané, že reálne poskytnutie peňažných prostriedkov nastalo, keď tieto boli poskytnuté úpadcovi, pričom za kľúčový dôkaz považoval svedeckú výpoveď svedka Ing. I., ktorú vyhodnotil ako hodnovernú podľa poučenia v zmysle ust. § 126 O.s.p. (v znení platnom a účinnom do 30.06.2016) a vzhľadom na súladnosť tejto svedeckej výpovede s ostatnými dôkazmi, a to predovšetkým s výpoveďou samotného žalobcu v spojení s listinnými dôkazmi. Podľa názoru žalovaného v 1/ rade takéto hodnotenie dôkazov odporuje požiadavke rovnocennosti dôkazných prostriedkov, keď súd prvej inštancie kládol do popredia výpoveď jediného svedka ako priameho dôkazu a popieral celý rad dôkazov, hoc nepriamych, ktoré odporujú tejto svedeckej výpovedi. Hodnovernosť svedeckej výpovede nemôže byť konštatovaná len z titulu toho, že svedok pred výpoveďou bol poučený podľa ust. § 126 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016. Takisto nie je možné vyhodnotiť výpoveď svedka Ing. I. ako dôkaz, ktorý je súladný s ostatnými dôkazmi ako bola výpoveď žalobcu, keďže svedok Ing. I. bol v kontakte so žalobcom ešte pred pojednávaním a dokonca disponoval zápisnicou z predchádzajúceho pojednávania v obdobnej veci. Hoci svedok Ing. I. elovo neodpovedal na otázku právnej zástupkyne žalovaného v 1/ rade o tom, odkiaľ má k dispozícii predmetnú zápisnicu, bolo zrejme, že túto mal alebo od žalobcu alebo od právnej zástupkyne žalobcu, a teda bolo zrejme, že pred výsluchom sa svedok Ing. I. rozprával o konaní a vedel o dôkazoch, ktoré boli už vykonané ako aj o ich obsahu. Hodnovernosť výpovede Ing. I. bola narušená aj tým, že argumentácia žalovaných smerovala aj k tomu, že ak nejaké peniaze boli poskytnuté, tak mohli byť poskytnuté len Ing. I. ako fyzickej osobe, o čom svedčili potvrdenia o prevzatí finančnej hotovosti. Podľa názoru žalovaného v 1/ rade preto nemožno hovoriť o hodnovernosti výpovede Ing. I., keďže jeho výpoveď je v protiklade s viacerými listinnými dôkazmi, ako aj s výpoveďou svedkov Ing. U. a Ing. J.. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, keďže tu existoval celý rad nepriamych dôkazov, ktoré vyvracajú už aj tak nehodnovernú verziu svedka Ing. I.. Žalovaný v 1/ rade poukázal na ust. § 132 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 (§ 191 CSP). Okresný súd opomenul zohľadniť všetky okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, preto je dôvod, aby bol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenený tak, že žaloba bude zamietnutá a žalovanému v 1/ rade bude priznaná náhrada trov konania tak na súde prvej inštancie, ako aj náhrada trov odvolacieho konania.

19. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaní v 1/ a v 2/ rade písomne nevyjadrili.

20. K odvolaniu žalovaného v 1/ rade sa písomne nevyjadril žalovaný v 2/ rade. Žalobca k odvolaniu žalovaného v 1/ rade v podaní zo dňa 7.11.2016 len uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu a odvolanie žalovaného v 1/ rade považuje za nedôvodné.

21. Vyjadrenie žalobcu obsiahnuté v podaní zo dňa 7.11.2016 podľa úpravy okresného súdu bolo doručené právnej zástupkyňi žalovaného v 1/ rade, ktorá sa k uvedenej odpovedi, resp. vyjadreniu žalobcu už nevyjadrovala.

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP potvrdil rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., III., ktorými bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávok v spojení s výrokom o náhrade trov prvoinštančného konania ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, pričom rozsudok okresného súdu bol posudzovaný v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, žalovaného v 1/ rade podľa ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu, žalovaného v 1/ rade bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/9/2017-219 zo dňa 22.08.2017, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 19.09.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

24. Podľa ust. § 379 CSP bol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací viazaný rozsahom odvolania žalobcu a žalovaného v 1/ rade, ako aj v rámci tohto rozsahu dôvodmi odvolania žalobcu a žalovaného v 1/ rade za aplikácie ust. § 380 ods. 1 CSP.

25. Bolo nesporné, že žalovaný v 1/ rade odvolaním napadol výrok I. v spojení aj so závislým výrokom III. o náhrade trov prvoinštančného konania a žalobca napadol odvolaním rozsudok okresného súdu vo výroku III. o priznaných trovách právneho zastúpenia. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v 1/ rade napadol rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom pohľadávok, od ktorého výroku bol závislý výrok III. o trovách prvoinštančného konania, ktorý výrok bol súčasne napadnutý samostatným odvolaním žalobcu, boli primárne zo strany krajského súdu posudzované odvolacie dôvody žalovaného v 1/ rade, ktoré sa viazali k meritórnemu výroku I..

26. Krajský súd v štádiu svojho konania a rozhodovania už aplikoval ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý podľa ust. § 474 CSP nadobudol účinnosť dňom 01. júla 2016, keď aj v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

27. Vzhľadom k odvolacím dôvodom žalovaného v 1/ rade, obsiahnutým v písomnom podaní zo dňa 05.09.2016, bolo zrejmé, že tieto boli tak procesno-právneho, ako aj hmotno-právneho charakteru. Krajský súd pri ich hodnotení, posudzovaní, vo väzbe k záverom okresného súdu uvádza, že vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol zistený okresným súdom za dôsledného rešpektovania aj ust. § 118a O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 a vykonaného poučenia v zmysle nielen ust. § 118a O.s.p., ale aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.6.2016, ktoré tvorilo súčasť predvolania na nariadený termín pojednávania na deň 26.1.2016 (č.l. 52), ktoré poučenie v zmysle doručeník na č.l. 51 rub spisu bolo doručené tak žalobcovi, ako aj žalovanému v 1/ rade. Krajský súd pri vychádzaní zo zisteného skutkového stavu okresným súdom mal za to, že pre posúdenie žaloby, dokazovanie, ktoré vykonal okresný súd, bolo v dostatočnom rozsahu, ktoré následne tvorilo základ pre vyhodnotenie žaloby žalobcu o určenie, že žalobca je veriteľom pohľadávok z titulu zmlúv o pôžičke. Krajský súd nezistil, že pre predmetný určovací výrok by sa vyžadovalo doplnenie dokazovania. V konečnom dôsledku účastník súdneho konania má procesné oprávnenie označovať, navrhovať dôkazy, avšak o tom, ktoré z týchto označených a navrhnutých dôkazov budú vykonané, výlučne rozhoduje súd, čo vyplýva z ust. § 120 ods. 1 druhá veta O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, v zmysle ktorého súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Z titulu záveru krajského súdu o vykonanom dokazovaní v dostatočnom rozsahu tak následne nemohol byť vyhodnotený ako relevantný odvolací dôvod žalovaného o nedostatočne zistenom skutkovom stave.

28. Vo vzťahu k procesno-právnej námietke žalovaného v 1/ rade ako odvolacieho dôvodu, ktorá mala svoje premietnutie vo vecno-právnej (hmotno-právnej) rovine, argumentácii žalovaného o nie včas podanej žalobe žalobcom, vzhľadom na úpravu žalobného petitu podaním žalobcu zo dňa 17.06.2014, podaným osobne Okresnému súdu v Žiline dňa 17.06.2014, krajský súd uvádza, že nešlo o právne relevantnú námietku žalovaného v 1/ rade. V tejto súvislosti sa krajský súd oboznámil so žalobou žalobcu zo dňa 17.06.2014, podanou osobne na Okresný súd v Žiline dňa 17.06.2014, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že pohľadávka žalobcu vo výške 115 623,98 Eur je zistenou pohľadávkou čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia a uspokojuje sa zo všeobecnej podstaty. Okresný súd po doručení žaloby žalobcom uznesením č.k. 19Cbi/14/2014-12 zo dňa 22.1.2015 vyzval žalobcu, aby v lehote 15-tich dní od doručenia tohto uznesenia opravil a doplnil žalobu zo dňa 17.6.2014 spôsobom uvedeným v odôvodnení tohto prvostupňového rozhodnutia. V zmysle odôvodnenia okresný súd uviedol, že zo žaloby je zrejmé, že žalobcom je uplatnená tzv. incidenčná žaloba v zmysle ust. § 32 ods. 9 v spojení s § 32 ods. 15 zákona č. 7/2005 Z.z., ktorá je neúplná čo do vymedzenia toho, čoho sa žalobca domáha, nakoľko v žalobe absentuje jednoznačné (presné) určenie spôsobu určenia právneho vzťahu súdom. Keďže žalobca sa domáha určenia, že pohľadávka žalobcu vo výške 115.623,98 Eur je zistenou pohľadávkou čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia a že sa uspokojuje zo všeobecnej podstaty, žalobcom formulovaný petit je nezrozumiteľný. Žalobca v podaní datovanom dňa 17.06.2014, osobne doručenom na Okresný súd v Žiline dňa 17.02.2015 (č.l. 15-16 spisu), upravil petit žaloby tak, že sa domáhal určenia, že pohľadávky žalobcu Ing. Q. J., rodné číslo: XXXXXX/XXXX, C. N. XXX, XXX XX A. I., a to pohľadávka vo výške 73.300,00 Eur - titulom Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.2.2012 (správne malo byť uvedené zo dňa 07.02.2012) spolu s úrokom z omeškania 0,2% mesačne zo sumy 123.000,00 Eur za 6 mesiacov vo výške 1.476,00 Eur a 0,2% mesačne zo sumy 73.300,00 Eur za 17 mesiacov vo výške 2.492,20 Eur, pohľadávka vo výške 27.502,00 Eur - titulom Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.12.2012 spolu s úrokom z omeškania 0,5% mesačne za 13 mesiacov vo výške 3.217,73 Eur, pohľadávka vo výške 7.501,03 Eur - titulom Zmluvy o pôžičke zo dňa 23.4.2013 spolu s úrokmi z omeškania 0,2% mesačne za 9 mesiacov vo výške 135,02 Eur, ktoré sú zistenými pohľadávkami čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia uspokojuje sa zo všeobecnej podstaty. Vzhľadom k uvedenému, zistenému a uskutočnenému postupu okresným súdom krajský súd uvádza, že tu nešlo o procesnú situáciu - zmenu žaloby, ale len o upresnenie žalobného petitu. Ak žalobca opravu a doplnenie vykonal na základe uznesenia okresného súdu, tak nepochybne tu boli určujúce účinky začatia konania, ktoré vyvolala pôvodne podaná žaloba žalobcu zo dňa 17.06.2014, osobne doručená na Okresný súd v Žiline dňa 17.06.2014. Pokiaľ nešlo o zmenu žaloby tak, ako to vyplýva z ust. § 95 ods. 1, 2 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.6.2016, pretože žalobca vykonal len doplnenie žaloby zo dňa 17.06.2014, osobne doručenej na Okresný súd v Žiline dňa 17.06.2014 a okresný súd o jeho žalobe - pôvodne podanej v upresnenom znení „konal“, tak pre zachovanie práva žalobcu bolo nevyhnutné vychádzať zo žaloby doručenej na okresný súd dňa 17.06.2014, kedy okresný súd správne skonšatoval, že žalobca uplatnil svoj nárok v lehote. Nedošlo k zmeškaniu lehoty, t.j. išlo o včas podanú žalobu, ktorá po doplnení podaním žalobcu osobne podaným Okresnému súdu v Žiline dňa 17.02.2015 sa stala úplnou. Krajský súd zdôrazňuje, že pokiaľ v danej veci nešlo o zmenu žaloby, doplnením podania žalobcu osobne podaným okresnému súdu dňa 17.02.2015, tak bolo nevyhnutné konštatovať, že žalobca podal žalobu na Okresný súd v Žiline dňa 17.06.2014 s účinkami zachovania procesných aj hmotno-právnych lehôt, ako to vecne správne uzavrel aj okresný súd, vychádzajúc zo záveru doručenia oznámenia žalovaného v 1/ rade o popretí pohľadávok dňa 19.8.2014 (č.l. 58 spisu). Pri doručení žaloby v tejto veci na okresný súd dňa 17.06.2014, bolo potrebné skonštatovať včasnosť podanej žaloby žalobcom.

29. K úplnosti je potrebné uviesť, že aj okresný súd svojim postupom, a to uznesením č.k. 19Cbi/14/2014-12 zo dňa 22.1.2015 mal za to, že je len potrebné opraviť žalobu žalobcu zo dňa 17.06.2014, keďže žalobcom sformulovaný petit v podanej žalobe zo dňa 17.06.2014 bol nezrozumiteľný, ktorá situácia nie je zmenou žaloby podľa ust. § 95 ods. 1, 2 O.s.p. v znení platnom do 30.6.2016 a ani v zmysle ust. § 139 CSP v znení účinnom od 1.7.2016. Krajský súd zvyrazňuje, že procesná situácia zodpovedala len upresneniu pôvodne žalobcom sformulovaného žalobného petitu v podanej žalobe zo dňa 17.06.2014, a nejednalo sa o zmenu žaloby podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016. Preto upresnenie osobne podané Okresnému súdu v Žiline dňa 17.02.2015, viažuce sa k pôvodne podanej žalobe, nemohlo so sebou niesť dôsledok nedodržania lehoty na podanie žaloby žalobcom. Už v zmysle ustálenej súdnej praxe je zrejmé, čo možno považovať za zmenu žaloby podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016, a to pokiaľ žalobca oproti pôvodnej žalobe požaduje viac, tzv. rozšírenie žaloby, alebo požaduje kvalitatívne, aj kvantitatívne odlišný nárok od pôvodne uplatneného žalobného nároku, prípadne namiesto vydania veci alebo určujúceho výroku

žiada peňažné plnenia a naopak. Predsa žalobca pri precizovaní žalobného petitu tak, aby tento zodpovedal zákonnej úprave, neuvádzal iné skutkové okolnosti, než z ktorých odvodzoval žalobou zo dňa 17.06.2014 uplatnený nárok na určenie pohľadávok. V danej veci bola postupom okresného súdu zabezpečená len úprava žalobného petitu a jeho precizovanie, ktoré v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako zmenu žaloby (§ 32 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2011).

30. Ak je potrebné, aby žaloba bola opravená, alebo doplnená o určité náležitosti a súd vyzve na opravu takejto žaloby, tak súdne konanie sa začína s účinkami zachovania procesných a hmotno-právnych lehôt doručením žaloby na okresný súd, v danom prípade jej podaním osobne dňa 17.06.2014, a preto nemohla byť ako dôvodná zhodnotená námietka žalovaného v 1/ rade o preklúzii uplatneného nároku žalobcom. Je aj ústavne legitímne uplatňovaná požiadavka, že pri úkonoch účastníkov treba rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 a Civilného sporového poriadku v znení účinnom od 1.7.2016 v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Interpretáciou a používaním jednotlivých ustanovení tak Občianskeho súdneho poriadku ako i Civilného sporového poriadku nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že má poskytovať v civilnom sporovom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Tak občianske súdne konanie ako i civilné sporové konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a má slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania nemá oporu v zákone a vedie k popretiu základného významu pre ochranu zákonnosti a súčasne nie je v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

31. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016 bolo potrebné uviesť taký sumár skutočností, aby z podaného návrhu na začatie konania, resp. zo žaloby bolo zrejmé, čoho sa žalobca domáha. Pokiaľ však okresný súd v súvislosti so sformulovaným žalobným petitom žalobcom v podanej žalobe zo dňa 17.06.2014 postupoval uznesením č.k. 19Cbi/14/2014-12 zo dňa 22.1.2015 tak, že vyzval žalobcu na opravu (doplnenie) žalobného petitu (v konečnom dôsledku jeho precizovanie), tak takýmto postupom nezasiahol do práv účastníkov súdneho konania, keďže zo samotnej žaloby žalobcu bolo zrejmé, čoho sa žalobca domáhal, a to určenia pohľadávky, ktorá bola popretá zo strany správcu úpadcu. V súvislosti s uvedenými závermi krajským súdom sa poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/31/2013 zo dňa 09. apríla 2014, v ktorom rozhodnutí sa krajský súd rovnako zaoberal odvolacou argumentáciou žalovaného o ním tvrdenom nedodržaní včasnosti podanej žaloby žalobcom z titulu úpravy žalobného petitu. Krajský súd rovnako vo svojom rozhodnutí sp. zn. 13CoKR/31/2013 zo dňa 09. apríla 2014 rozhodol, že pri oprave, resp. doplnení žaloby v časti žalobného petitu sa nejednalo o zmenu žaloby ako i rozhodnutie 13CoKR/21/2014 zo dňa 17. septembra 2014.

32. Ďalším dôvodom odvolania žalovaného v 1/ rade bola námietka hodnotenia dôkazov vykonaných pred súdom prvej inštancie, a tým následne aj argumentácia nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, keď okresný súd vyhodnotil výpoveď svedka Ing. O. I. za hodnovernú i napriek tomu, keď podľa názoru žalovaného v 1/ rade tu bol celý rad nepriamych dôkazov zo strany žalovaného v 1/ rade, ktoré popreli, resp. vyvrátili hodnovernosť tejto svedeckej výpovede, na základe čoho žalobca podľa obrany žalovaného v 1/ rade neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal reálne poskytnutie peňažných súm úpadcovi.

33. Podstatou sporovej veci, a tým aj posudzovania v rámci odvolacieho konania bolo, či na základe dôkazov vykonaných pred súdom prvej inštancie bolo preukázané uzavretie zmlúv o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom na jednej strane a dlžníkom - úpadcom STAX, s.r.o., na strane druhej a či podľa týchto zmlúv o pôžičke boli zo strany žalobcu ako veriteľa poskytnuté finančné prostriedky úpadcovi STAX, s.r.o., keď žalovaný v 1/ rade, t.j. správca konkurznej podstaty úpadcu - STAX, s.r.o. poprel právny dôvod a výšku pohľadávky žalobcu.

34. Krajský súd uvádza vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného v 1/ rade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu, viažuceho sa k výroku I., ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom: 1. pohľadávky z právneho dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 7.2.2012 vo výške istiny 73.300 Eur a vo výške úroku 3.968,20 Eur, 2. pohľadávky

z dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 10.12.2012 vo výške istiny 27.502 Eur a vo výške úroku 3.217,73 Eur a 3. pohľadávky z dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 23.4.2013 vo výške istiny 7.501,03 Eur a vo výške úroku 135,02 Eur, a v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu odkazuje za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného v 1/ rade uvádza, že ani nepriame dôkazy, ktoré boli vykonané pred súdom prvej inštancie, nevyvrátili hodnovernosť listinných dôkazov, a to uzavretej Zmluvy o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom - STAX, s.r.o. ako dlžníkom zo dňa 07.02.2012 (č.l. 94-95 spisu), obsah Potvrdenia o prevzatí peňazí zo dňa 10.2.2012 (č.l. 96 spisu), Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.12.2012 spolu s Potvrdením - príjmový pokladničný doklad zo dňa 10.12.2012 (č.l. 99-101 spisu), Zmluvy o pôžičke zo dňa 23.04.2013 spolu s príkazom na úhradu zo dňa 23.04.2013 (č.l. 102-104 spisu). Nepriame dôkazy nevyvrátili ani hodnovernosť svedeckej výpovede Ing. O. I., ktorý v čase uzavretia zmlúv o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom STAX, s.r.o. ako dlžníkom vystupoval ako konateľ úpadcu, ktorý pri tomto konaní za úpadcu aj pôžičky prevzal. Pri posudzovaní predmetných uzavretých zmlúv o pôžičke okresný súd správnym postupom kládol dôraz na skutočnú vôľu zmluvných strán týchto právnych úkonov, keď zmluvné strany, a to žalobca ako veriteľ a úpadca STAX, s.r.o. ako dlžník prejavom vôle vo svojej právnej sfére zamýšľali vyvolať dôsledky takto uzavretých právnych úkonov zmlúv o pôžičke, a to dôsledok poskytnutia pôžičiek žalobcom ako veriteľom úpadcovi STAX, s.r.o. ako dlžníkovi, čo sa aj reálne stalo. Zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou v zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka a dôkazy vykonané pred okresným súdom preukázali poskytnutie, reálne odovzdanie peňazí žalobcom ako veriteľom dlžníkovi, ktorým bol úpadca STAX, s.r.o., za ktorého konala oprávnená osoba, konateľ a v súdnom spore vypočítaný ako svedok Ing. O. I. (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2061/08, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo 3776/2011, podľa ktorého zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou, čo znamená, že nevzniká iba dohodou strán, účinným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy, ale až skutočným odovzdaním, prenechaním predmetu pôžičky dlžníkovi), čo nevylučuje ani spôsob odovzdania časti týchto prostriedkov dlžníkovi formou bezhotovostného prevodu, v danom prípade v súlade s obsahom dojednania v Zmluve o pôžičke zo dňa 23.04.2013.

35. Okresný súd na základe výsledkov dokazovania dospel k správne mu záveru, že k poskytnutiu pôžičky žalobcom ako veriteľom, úpadcovi STAX, s.r.o. ako dlžníkovi na základe Zmlúv o pôžičke zo dňa 07.02.2012, 10.12.2012 a zo dňa 24.3.2013 došlo ich reálnym poskytnutím, t.j. prenechaním finančných prostriedkov veriteľom dlžníkovi. Dotvrdzuje to i skutočnosť, že podľa Potvrdenia zo dňa 31.8.2012 došlo k vráteniu časti pôžičky zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.02.2012 v sume 49.700 Eur (č.l. 97,98 spisu).

36. Žalovaný v 1/ rade v odvolaní namietal, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal reálne poskytnutie peňažných prostriedkov úpadcovi - STAX, s.r.o., keď nesúhlasil s vyhodnotením vykonaného dokazovania okresným súdom o reálnom poskytnutí peňažných prostriedkov a poprel vierohodnosť výpovede svedka Ing. O. I., keď žalovaný v 1/ rade mal za to, že táto hodnovernosť svedka bola vyvrátená nepriamymi dôkazmi, ak svedok mal disponovať so zápisnicou z predchádzajúceho pojednávania v obdobnej veci, t.j. mal vedieť o dôkazoch, ktoré už boli vykonané, ako aj o ich obsahu. Ďalej žalovaný v 1/ rade poukázal na to, že výpoveď svedka Ing. I. bola v protiklade s listinnými dôkazmi, s účtovníctvom úpadcu ako dlžníka z tejto pôžičky, na nesúlad výpovede svedka Ing. I. s výpoveďou svedkov Ing. U. a Ing. J., čo vyúsťuje podľa názoru žalovaného v 1/ rade do záveru, že žalobca nepreukázal reálne poskytnutie peňažných prostriedkov úpadcovi.

37. K spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov pred súdom prvej inštancie a ich pravdivosti (vierohodnosti) krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že zákon nepredpisuje formálny postup a ani neurčuje váhu jednotlivých dôkazov tým, že by niektorým dôkazom priznával vyššiu pravdivostnú hodnotu alebo naopak určitým dôkazným prostriedkom dôkaznú silu úplne alebo sčasti odopieral. V čase rozhodovania okresného súdu platilo ust. § 132 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.06.2016, ktoré zákonné ustanovenie bolo založené na postupe pri hodnotení dôkazov v zmysle úvahy súdu. Zásade voľného hodnotenia dôkazov, ktorá bola v tomto ustanovení vyjadrená, preto nezodpovedá taký spôsob hodnotenia, kedy je (vopred) označená za nespôsobilý dôkazný prostriedok svedecká výpoveď len preto, že svedok prináleží k určitej sociálnej alebo profesnej skupine. Samotná skutočnosť, že osoba, ktorá vystupuje v civilnom sporovom konaní ako svedok, je inak k niektorému zo strán konania v právnom vzťahu zamestnanca či konateľa, ešte sama o sebe neodôvodňuje záver o nepravdivosti (nevierohodnosti) svedeckej výpovede tejto osoby (tento záver nemusí byť nevyhnutne logickým dôsledkom uvedenej premisy). Prisudzovanie hodnoty pravdivosti jednotlivým dôkazom sa deje ich zhodnotením jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti. Myšlienkové závery o pravdivosti či

nepravdivosti dôkazov, ku ktorým súd dospel, preto nepredstavujú akt ľubovôle súdu a nie sú ani vecou len osobného dojmu, či všeobecnej úvahy. Vnútorne presvedčenie o nepravdivosti (nevierohodnosti) svedeckej výpovede je výsledkom logického myšlienkového postupu vychádzajúceho z posúdenia objektívnych skutočností vonkajšieho sveta (skutkových okolností), zistených v konkrétne prejednávanej veci ako napríklad z rozporov vo výpovedi svedka, ako aj z rozporov medzi výpoveďou svedka (jej obsahom) a inými vykonanými dôkazmi, zo spôsobu jeho výpovede, z jeho osobného (nie však všeobecne postulovaného) vzťahu k veci alebo k osobám zúčastneným na konaní a podobne.

38. Okresný súd na základe vyššie uvedených všeobecných princípov pri hodnotení vykonávaných dôkazov, ako aj posudzovania výpovede svedka Ing. O. I. postupoval, keď hodnotil (určil) dôkaznú silu svedeckej výpovede Ing. O. I.. Hodnotiaci záver o nepravdivosti (nevierohodnosti) údajov, o ktorých svedecká výpoveď podáva správu, je možné urobiť len na základe tých konkrétnych skutočností, ktoré boli v konaní zistené, s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo vrátane toho, čo bolo uvedené sporovými stranami. Z uvedeného vyplýva, že samotná existencia vzťahu svedka Ing. O. I. a úpadcu STAX, s.r.o., ktorý bol dlžníkom vo vzťahu k žalobcovi ako veriteľovi, keď vystupoval ako konateľ, osoba oprávnená za úpadcu pri uzavretí zmlúv o pôžičke a prevzatí pôžičiek od žalobcu ako veriteľa bez toho, aby k tejto skutočnosti pristúpili ďalšie relevantné skutkové okolnosti charakterizujúce konkrétne obsah a kvalitu týchto vzťahov, sama o sebe pre záver o nepravdivosti, resp. nevierohodnosti výpovede nestačí. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu uvádza, že obsah svedeckej výpovede a jej pravdivosť, a to svedka Ing. O. I. nebola vyvrátená poukazovaním na nepriame dôkazy zo strany žalovaného v 1/ rade. Preto z nej ako z podstatnej a vierohodnej bolo nevyhnutné vychádzať tak, ako to uskutočnil aj okresný súd, keď práve z tejto svedeckej výpovede v spojení s listinnými dôkazmi, a to zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.02.2012 - pôžička v sume 123.000 Eur, z ktorej bola vrátená suma 49.700 Eur (Potvrdenie zo dňa 31.8.2012), Potvrdenia zo dňa 10.2.2012, Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.12.2012 - pôžička v sume 27.502 Eur a Potvrdenie zo dňa 10.12.2012, Zmluvy o pôžičke zo dňa 23.04.2013 v spojení s dokladom zo dňa 23.4.2013 - v súlade s č. 3. bod 3.1. tejto zmluvy a výpoveďou Ing. I. mal okresný súd preukázané, že boli platne uzavreté zmluvy o pôžičke a súčasne bolo podstatné pri tomto type právneho úkonu ako reálneho právneho úkonu zistenie, že došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky, čo vyplýva tak z doložených potvrdení, ako aj z výpovede svedka Ing. O. I. - konateľa úpadcu STAX, s.r.o., t.j. dlžníka, za ktorú spoločnosť Ing. O. I. pôžičky v sume 123.000 Eur, 27.502 Eur a 2.500,34 Eur reálne prevzal a časť v sume 5.000,69 Eur bola poskytnutá a vyplatená bezhotovostne správcovi dane z nehnuteľnosti za úpadcu. Vykonané dôkazy preukázali uzavretie Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.02.2012, zo dňa 10.02.2012 a Zmluvy o pôžičke zo dňa 23.04.2013, podľa ktorých žalobca vystupoval ako veriteľ. Bolo preukázané, že úpadcovi STAX, s.r.o. bol predmet pôžičky podľa vyššie uvedených zmlúv odovzdaný, a pri Zmluve o pôžičke zo dňa 23.04.2013 bolo plnené podľa jej dojednaní v bode 3.1 za dlžníka ako aj, že dlžník - úpadca STAX, s.r.o. pôžičky riadne a včas nevrátil, okrem sumy 49 700 Eur zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.02.2012. Pri hodnotení svedeckej výpovede Ing. O. I. krajský súd zvýrazňuje to, že súd prvej inštancie mal priamy a bezprostredný vnem pri výpovedi tohto svedka a na uvedené bolo potrebné zo strany krajského súdu prihliadať súčasne s inými okolnosťami tak, ako sú uvedené vyššie pri hodnotení hodnovernosti tejto svedeckej výpovede. Krajský súd dodáva, že spôsob vedenia účtovníctva u úpadcu STAX, s.r.o. tak, ako to uviedol aj okresný súd, nie je podstatný a rozhodný v rámci zhodnocovania, či žalobca ako veriteľ poskytol pôžičky úpadcovi ako dlžníkovi, pretože pre typ právneho úkonu zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka je podstatné a rozhodné, či došlo k reálnemu odovzdaniu pôžičky úpadcovi ako dlžníkovi, a to spoločnosti STAX, s.r.o., čo na základe výsledkov dokazovania, t.j. reálne odovzdanie peňazí úpadcovi ako dlžníkovi, resp. poskytnutie týchto prostriedkov bolo preukázané.

39. Krajský súd uvádza, že nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného v 1/ rade, ktorý namietal nesprávne skutkové zistenie okresným súdom na základe vykonaných dôkazov, pretože okresný súd správnym spôsobom hodnotil vykonané dôkazy a z ich vykonania dospel aj k správne skutkovému záveru. Je potrebné zvýrazniť to, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia

vykonaných dôkazov (z uznesenia NS SR vo veľkom senáte sp. zn. 1 V Cdo 2/2017 zo dňa 19. apríla 2017 s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03, II. ÚS 3/97).

40. Nebol relevantný ani odvolací dôvod žalovaného v 1/ rade, že malo dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pretože okresný súd na riadne a v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie za dôkaznej povinnosti sporových strán aplikoval rozhodné zákonné ustanovenia, ktoré aj správnym spôsobom interpretoval tak, ako sú v citácii vyjadrené v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Právnym posúdením vo všeobecnosti je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani k jednej z uvedených situácií nedošlo, preto za zvýraznenia vecne správnych záverov prijatých okresným súdom vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného v 1/ rade za dôsledného dodržania ust. § 387 ods. 3 CSP bol vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I., ktorým bolo určené, že žalobca je voči úpadcovi veriteľom: 1. pohľadávky z dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 7.2.2012 vo výške istiny 73.300 Eur a vo výške úroku 3.968,20 Eur, 2. pohľadávky z dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 10.12.2012 vo výške istiny 27.502 Eur a vo výške úroku 3.217,73 Eur a 3. pohľadávky z dôvodu Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 23.4.2013 vo výške istiny 7.501,03 Eur a vo výške úroku 135,02 Eur, potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

41. Krajský súd dodáva, že v rámci tých dôkazov, ktoré boli vykonané pred okresným súdom, nedošlo k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pri spôsobe hodnotenia vykonaných dôkazov je v prvom rade potrebné klásť dôraz na obsah priamych dôkazov a až v druhom rade nastupuje okruh takzvaných nepriamych dôkazov, a to len za stavu, pokiaľ vykonané priame dôkazy nemajú v sebe výpovednú hodnotu, potvrdzujúcu argumentáciu žalobcu o ním uplatnenom nároku, prípadne nepriame dôkazy nepochybným a jednoznačným spôsobom vyvrátili obsah priamych dôkazov. Ani k jednej z uvedených situácií nedošlo, keďže priame dôkazy, a to výpoveď svedka Ing. O. I., Zmluva o pôžičke zo dňa 07.02.2012 a Potvrdenie zo dňa 10.2.2012 v spojení s Potvrdením zo dňa 31.8.2012 o vrátení sumy 49.700 Eur, Zmluva o pôžičke zo dňa 10.12.2012 a Potvrdenie zo dňa 10.12.2012, Zmluva o pôžičke zo dňa 23.04.2013 v spojení s dokladom zo dňa 23.4.2013 - v súlade s č. 3. bod 3.1. tejto zmluvy preukázali poskytnutie pôžičiek žalobcom ako veriteľom úpadcovi - spoločnosti STAX, s.r.o. (dlžníkovi) tak, ako to vyplývalo z výsledkov týchto vykonaných priamych dôkazov, ktoré neboli vyvrátené nepriamymi dôkazmi prezentovanými zo strany žalovaného v 1/ rade, ktorý sa bránil poukazovaním nevierohodnosti svedeckej výpovede Ing. O. I. s odkazom na vedomosť tohto svedka o obsahu vykonávaných dôkazov z iného vedeného súdneho konania, poukazovaním na účtovníctvo úpadcu STAX, s.r.o., a na výpoveď svedkov Ing. U. a Ing. J..

42. Krajský súd uvádza, že ani odvolanie žalobcu vo vzťahu k výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania nebolo relevantné. Žalobca v odvolaní namietal, že výška trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby nemala byť určená ako konanie o neoceniteľnom predmete sporu podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. tak, ako to uviedol okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré sa viazalo k výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania. Žalobca mal za to, že výška tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby mala byť určená podľa ust. § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., t.j. že tarifná odmena mala byť priznaná z ceny právneho úkonu, t.j. z hodnoty pohľadávky, ktorú si žalobca uplatnil v konkurznom konaní proti žalovanému v 1/ rade. Okresný súd správne postupoval, ak pri trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v konaní o určenie popretej pohľadávky vychádzal z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Už rozhodovacou činnosťou NS SR je ustálené, že žaloba o určenie pravosti, výšky alebo poradia pohľadávky je určovacou žalobou, preto platí, že výška tarifnej odmeny sa určuje podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ako v spore s neoceniteľnou hodnotou veci podľa rozsudku NS SR sp. zn. 1M Obdo V 17/2006, uznesenie NS SR sp. zn. 5Obo 48/2014. V tomto smere krajský súd poukazuje aj na svoju rozhodovaciu činnosť, a to uznesenie sp. zn. 13CoKR/18/2016, sp. zn. 13CoKR/19/2016, v ktorých rovnako bol právny názor v zhode s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR v tom, že konanie o určenie popretej pohľadávky je určovacím sporom bez ohľadu na výšku pohľadávky, preto z hľadiska určenia tarifnej odmeny za úkony právnej služby je potrebné vychádzať z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., z ktorého ustanovenia vyplýva, že základná sadzba tarifnej odmeny

je za jeden úkon právnej služby 1/13 výpočtového základu. Vzhľadom k uvedenému bol preto rozsudok okresného súdu potvrdený aj vo výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný v 1/ rade podľa výsledku odvolacieho konania, keď bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie, bol neúspešnou sporovou stranou, preto bolo rozhodnuté, že žalobca má voči žalovanému v 1/ rade nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalobcu voči žalovanému v 1/ rade krajský súd vychádzal z toho právneho stavu, že v štádiu jeho konania a rozhodovania bol sporovou stranou v odvolacom konaní na strane žalovaného len žalovaný v 1/ rade.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.